

A nyíregyházi
Izraelita Hitközség
lapja

שִׁפְר

שִׁפְר

Sófár

Boldog Hanukát!

ב"ה

5762. Kiszlév V. évf. 1. sz.
תשס"ב חודש כסלו

H i t é l e t é s I n f o r m á c i ó

Egy óra a Hitközségben

Nyíregyháza Város Önkormányzata 2001. november 13-án meghívta Izrael Állam nagykövetét, Várnai Shorer Judithot. A nagykövetasz-szony elfogadta a meghívást, azonban volt egy kikötése: egy órát mindenképpen a Hitközségben kíván eltölteni.

Igen nagy megtiszteltetés volt ez a Hitközségünkre nézve, hiszen izraeli nagykövet nálunk még nem járt, lelkesen készültünk ezért az alkalomra.

A nagykövetasszonyt érkezésekor Kertész Máté virággal köszöntötte, majd a Hitközség elnöke egy futót – beregi hímmzett aszalterítőt – adott át emlékül a jelenlévő közel negyven hitközségi tag nevében.

Jelezve, hogy a Hitközségben otthon érzi magát, Várnai Shorer Judith bejelentette, hogy „a protokollt az ajtón kívül hagytuk,” és amikor szóba került, hogy „feszített” a programja, a nagykövetasszony válasza az volt, hogy „itt van idő!”

A bensőséges köszöntő után, a nagykövetasszony alkalmat adott a jelenlévőknek, hogy kérdéseket tegyenek fel, azonban „arra a kérdésre, hogy mikor lesz béke, nincs válasz,” figyelmeztetett.

- Pedig pontosan ez az, ami mindnyájunkat a legjobban izgat – állt fel

Galambos Zoltán hittestvérünk. – Testvéreink vére áztatja a szent földet, de az egész világot is. Vajon mikor lesz ennek vége? Erec nélkül a világ zsidóságának vége lesz. Erecnek léteznie kell. Három éve jártam ott, és nagyon büszke vagyok arra, amit ott építettek és létrehoztak a zsidók!

- Erre muszáj reagálnom, bár nincs konkrét válaszom – mondta a nagykövetasszony. – Izrael erős, és mindig is létezni fog! Bár vannak nehéz időszakok, de Izrael nem fog megszűnni. Izrael Állama az egyetlen demokratikus berendezkedésű állam a Közel-Keleten. Igen, sokan halnak meg, túl sokan. De meg tudjuk védeni magunkat! A világ most már felismerte – utalt a nagykövetasszony a szeptember 11-ei tragikus eseményekre – hogy a terrorizmusra oda kell figyelni és vissza kell csapni. Nem lehet csak úgy várni a következő támadást.

Várnai Shorer Judith ezután arra buzdította a Hitközség tagjait, hogy fejezzék ki szolidaritásukat Izraellel azáltal, hogy elutaznak oda és pár napot Erecben töltenek.

Markovics Gyula hittestvérünk kérdésére a nagykövetasszony elmondta benyomását Magyarországról. Kifejtette, hogy sokat segítettek neki a magyarok,

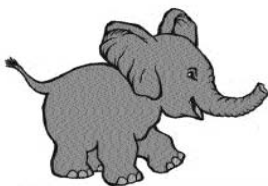
és kedvesen fogadták. A családja is szeret itt lenni. Ami bántja, az az antiszemitizmus, és csak azt ígérheti, hogy a választások közeledtével a helyzet rosszabb lesz, és senki se várhatja, hogy a hatalom el fog határolódni az antiszemita kijelentésektől. Ezek ellenére azonban büszkén kell a magyar zsidóknak hazájukban élni.

Lang László hittestvérünk elmondta, hogy örül annak, hogy az emberek arra a kérdésre nem tudnak válaszolni, hogy például ki a svéd, vagy a norvég nagykövet, de az izraeli nagykövetet ismerik, és a médiában is sokat szerepelhet.

Közben az összejevetelre megérkezett Csabai Lászlóné Nyíregyháza polgármestere is. Kovács László hittestvérünk pedig személyes ajándékként saját holokauszt-kutatásainak anyagát adta át a nagykövetasszonynak.

A vendégek vidáman fogyasztották el a hagymás tojást, a halkocsonyát, melyet a Nőegylet vezetői – Füleki Lászlóné, Kerekes Hermanné, Túróczi Istvánné és Weisz Ferencné – készítettek.

Tóth Péter

NyírPlaza

BEVÁSÁRLÓ - ÉS SZÓRAKOZTATÓKÖZPONT

M e g h í v ó

Hítközségünk szeretettel meghívja Önt, és kedves családját a 2001. december 16-án, vasárnap, 15:00-tól tartandó Hanuka ünnepségre!

Vendégeink lesznek a Pesti Jesíva hallgatói.

Hitközségek: távol, de mégis közel

Hitközségünk azzal segítette a Mosoni Zsidó Hitközséget, hogy padokat, Tóra-szekrényt, Tóra-olvasót és umedet ajándékozott az új mosoni imaterem számára. A hitközség elnöke, Ligeti László az alábbi sorokkal köszönte meg adományunkat.

„Köszönjük a nyíregyházi Izraelita Hitközség nagylelkű adományát, mely a rendelkezésünkre álló négy falból egy csapásra imatermet teremtett. A felajánlott tárgy elképzelésünk szerint őrizni fogja annak a nevét, aki azt a közösségünknek adományozta. A nyíregyházi Izraelita Hitközség nevét, ha Önöknek ez megfelel, akkor a Frigyszekrényen elhelyezett réztábla fogja őrizni.“

Ezt a megtiszteltetést mi köszönjük a Mosoni Hitközségnek, és további sikeres működést kívánunk!

- Két ikerlányom van - meséli Grün.

- És hogyan tudod megkülönböztetni őket? - érdeklődik Kohn.

- Az anyajagyükről. A szökének a jobb kezén van anyajegy, a barnának pedig a bal kezén...

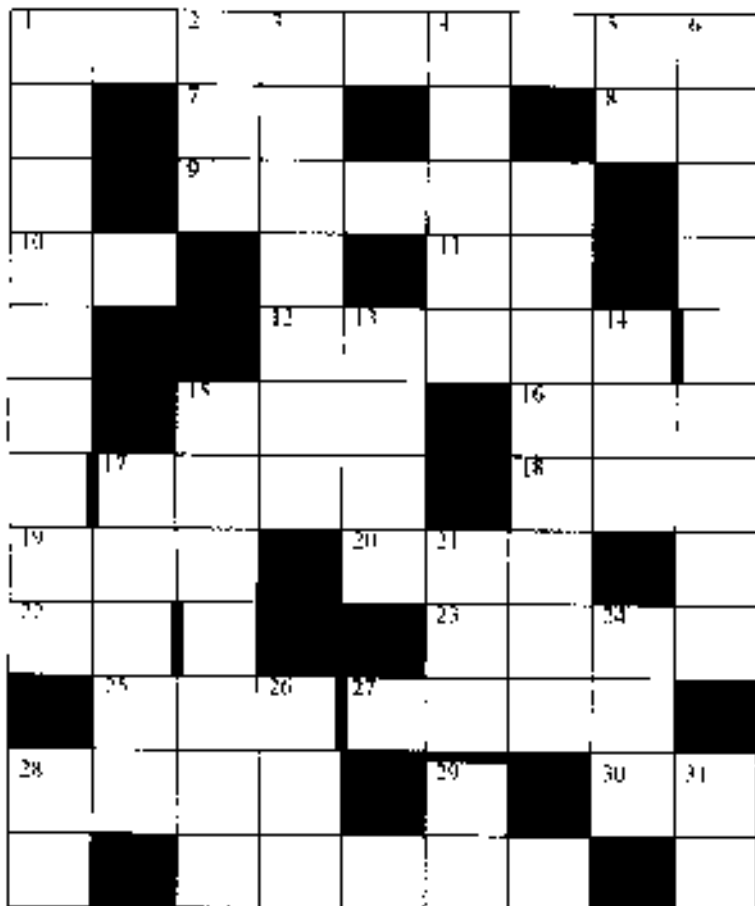
H a n u k a - r e j t v é n y

Vízszintes: 1 az engesztelés napja héberül (szfárd kejtéssel), 7 hamis, 8 jód, oxigén vegyjele, 9 a **megfejtés első része**, 10 a "z" betű kiejtve, 11 az "s" hang (!) kiejtve, 12 a Talmud egyik nagy része, 15 igen héberül, 16 Victor (fonetikusán) francia író, 17 itala, 18 LID! 19 Kátz tag!, 20 zörej, 22 lítium vegyjele, 23 benne tart (nagyra értékel), 25 kábítószer, 27 tetőfedő alapanyag, 28 kártyalap, 30 morzejel

Függőleges: 1 a Káddis első szava áskénáz kiejtésben, 2 már népiesen, 3 az európai zsidó zene elnevezése, 4 puha, kellemes tapintású anyag, 5 urán és jód vegyjele, 6 új hold héberül (szfárd kejtéssel), 13 spanyol női név, 14 becézett női név, 15 a **megfejtés második része**, 17 csendes jidisül, 21 apa héberül, 24 macska angolul, 26 hot-....., 28 határozott névelő, 29 fej régiesen, 31 északnyugat európai nép

Megfejtés: Hilél rabbi egy rövid mondása

A sikeres megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki. A sorsolás és a nyeremény átadása a Hanuka ünnepségen lesz. A megoldásokat a Hanuka ünnepségen kérjük leadni Sugár Károlynál, vagy december 13-ig az irodába eljuttatni.

A terror visszhangja

Die Welt Online: Ariel Sharon miniszterelnököt hivatalba lépése óta már háromszor fogadta az amerikai elnök, George W. Bush. A legutóbbi megbeszélést megelőzően számtalan kommentátor arra mutatott rá, hogy Sharon ezúttal egy teljesen megváltozott elnökkel fog találkozni. Szeptember 11-e óta az amerikai elnök tekintélye jelentősen megnőtt. Néhány hét leforgása alatt a "belpolitikus" Bush tapasztalt külpolitikussá vált. Hiszi, hogy fontos küldetést teljesít. Ehhez jön a sikeres háború a Talibánok ellen, ill. az a tudat, hogy olyan népszerűségnek örvend hazájában, melyekben keveseknek volt része elődei közül. Ebben a helyzetben már nem fogadhatja el a közel-keleti nyugtalanságot. Hamarosan arról kell gondoskodnia, hogy a felek legalább a megbékélés egy bizonyos szintjére jussanak el, mert ez az ő távolabbi politikai-stratégiai céljainak az eléréséhez nélkülözhetetlen.

Jelenleg azonban úgy tűnik, hogy Bush elnök nem igazán aggódik az arab világban tapasztalható események miatt. Úgy látszik, hogy sem az elnök, sem munkatársai nem figyelnek az arab államokra. Az öbölháborús helyzettel ellentétben a "meghitt" szövetségesek, (Szaud-Arábia és Egyiptom) támogatása az Egyesült Államok felé lagymatag. Tény az is, hogy az amerikaiak jelentősebb arab támogatás nélkül is elindíthatják a háborút Afganisztánban és meg is nyerhetik azt. Az amerikaiak egyre inkább összekötik az arabokat a terrorral.

Ebben a helyzetben Izrael újra támaszkodhat arra a pozícióra, amire korábban, még a Sharon politikája Bush megítélése szerint nem mindig is tűnik ideálisnak. Jobban, mint hetekkel ezelőtt, Izraelre "családunk, táborunk" részeként fognak tekinteni, míg a többiekre a "másik táborként". De az Izraelre nehezedő nyomás, amit Arafat vár, más okokból is, nem nagyon érvényesül.

Ennek okai az amerikai belpolitikában keresendők. A jövő évben Washingtonban kongresszusi választásokat tartanak. Éppen a válság időszakában kell Bushnak a republikánus többséget biz-

tosítani, hogy ne gyengüljenek meg. Ebben a helyzetben nem mondhatni, hogy az amerikai zsidók jelentéktelen szerepet játszanának. Bushnak és pártjának szüksége van az amerikai zsidók voksaira, akik nagyságrendileg fontosabb szerepet töltenek be, mint a muszlimok. Mindezekre az arabok már hetekkel ezelőtt gondolhattak volna. A legutóbbi események tükrében ezen gondolatok még nyomósabbak lesznek.

Nem szabad ugyanis elfelejteni, hogy az amerikai kormányzat néhány nappal korábban egy új közel-keleti kezdeményezést vállalt magára. Bush különleges megbízottját, William Burnes diplomatát és az egykori tábornokot, Anthony Zinnit küldte a régióba, hogy végre nyugalmat teremtsen az izraeliek és a palesztinok között. Ebből eddig semmi nem vált valóra. Sőt; azóta, hogy a két említett személy a régióban tartózkodik, a terrortámadások száma drámai módon megnövekedett. Nemcsak mennyiségileg, de minőségileg is, és véresebbek lettek, mint valaha. A jeruzsálemi és a haifai képek erről tesznek tanúbizonyságot.

Az utóbbi évtizedben egyre inkább előfordultak véleménykülönbségek az amerikaiak és az izraeliek között. De az, hogy az amerikaiak azokat a jelentős eszközöket, melyek rendelkezésükre állnak, Izrael ellen használják és azzal fenyegetsenek, eddig soha nem fordult elő, és jelenleg sincs erre kilátás.

Avi Primor

1999-ig Izrael Állam Németországba akkreditált nagykövete

haaretzdaily.com: Eljön az az idő, amikor a szavak egyszerűen nem elegendők. Vér, terror, darabokra szakadt testek, emberek, akik testrészeket szednek össze, mentőautók, élő horror a túlélők szemében - mi mást lehetne írni mindarról, amit élő, egyenes adásban nézünk a TV képernyőin támadást támadás követve. Talán azt, hogy tűrhetetlen az, hogy 53 évvel az állam megalapítása után Izrael még mindig vérzik? Vagy talán azt, hogy nincs a

világon olyan ország, amely beletörődne abba, hogy polgárai válogatás nélküli támadásoknak legyenek kitéve nap nap után, hónap hónapot követve? Vagy netalán azt, hogy megőrjíti az embert, ha arra gondol, hogy igaznak bizonyulnak a fanatisták azon jóslataik, hogy soha nem hagynak fel megölésünk próbálkozásaisaival?

Ez így nem mehet tovább. Hamasz; Dzsihád; Népi Front; nem számít, hogy ki vállalja a felelősséget, Arafat keze véres. Ő a felelős azért is, mert támogatja az izraeliek vérenek kioltását egy olyan stratégia részeként, melynek eredménye egy állam elnyerése "vér és tűz" által.

Azokkal tartunk, akik támogatják Ned Walker szavait. A korábbi izraeli amerikai nagykövet azt mondta, hogy Arafatnak vannak kötelességei a terrorista csoportokhoz, ő a felelős az erőszak és gyűlölet kultúrájáért és ezért ő az egyetlen, aki képes ezt megállítani. Pénteken Benjamin Ben-Elizer védelmi miniszter magához hívatta a nyugalmazott Anthony Zinni tábornokot, és átadott neki egy „riadólistát”, mely információkat tartalmaz a Fatah és a Palesztin Hatóság szerepvállalásáról a támadások megtervezésében és kivitelezésében. Arafat persze tudta, amit Izrael is tudott, de a kisujját sem mozdította.

Ez a terrorhullám nem egy újabb Pearl Harbor, ami háborút indított volna maga után a Palesztin Hatósággal szemben, de ahhoz eléggé hasonlít az iker-tornyok elleni támadáshoz, hogy elvárható legyen minden országtól, hogy a kellő komolysággal elítélje azt. A bombabarobantások és a véget nem érő lövöldözések elérték azt a szintet, amikor Izrael ultimátumot intéz Arafatnak: vagy saját kezébe veszi a dolgokat és megsemmisíti a terrorista infrastruktúrát, vagy ezt Izrael teszi meg helyette.

Arafaton múlik, hogy stratégiai döntést hozzon, és változtasson az irányvonalon. Izrael nem fogja túl sokáig tolerálni ezt a helyzetet.

A cikket Sugár Károly fordította

Dávid Király II.

A táborban egyre nagyobb lett a felzúdulás. Gólját csak gyalázta és gyalázta a zsidókat és I-tenüket, a zsidók pedig – egy kivétellel – rettegték. Ő Dávid volt. Addig mondogatta, hogy „kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázni mer bennünket”, hogy a végén már Saul királyig jutottak szavai. Saul hivatott Dávidért.

- Ne aggódjon senki sem emiatt az ember miatt. – mondta Dávid a királynak. – Majd én elmegyek és megküzdök veled.

- Nem tudsz te megküzdeni velem, mert még gyerek vagy, ő pedig fiatal kora óta képzett harcos. – figyelmeztette Saul Dávidot.

- Pásztor volt szolgáló apja nyája mellett, – volt a válasz – és amikor oroszlán vagy medve jött, és elragadott egyet a nyájból, én utána eredtem, üldözőbe vettem és legyőztem. Az oroszlánt és a medvét is megöltem. Így lesz ezzel a körülmetéletlen filiszteussal is, mert gyalázni merte az élő I-ten seregét! Az Ö-ökkévaló, aki megmentett engem az oroszlántól és a medvétől, meg fog menteni ettől a filiszteustól is.

- Menj akkor! – mondta Saul. – Az Ö-ökkévaló legyen veled!

Saul felöltöztette Dávidot a saját fegyverzetébe, azonban – mivel Dávid ilyenben még nem próbált harcolni – még menni sem tudott benne. Lemondva a modern harcászati eszközökről Dávid a már jól bevált fegyverhez nyúlt. Kezébe vette a botját, és szedett öt – a víz által simává és élesen lapossá mosott – követ a patakából és elindult a filiszteus felé.

Gólját amikor meglátta Dávidot igen megvetette és lebecsülte, mert fiatal volt, vöröskés és jóképű. Egy igazi harcos ellenben érettkorú, morcona és csúnya – gondolta ő.

- Kutya vagyok én, hogy bottal jössz ellenem? – méltatlankodott a filiszteus és átkozta Dávidot és I-tenét. – Gyere csak

és testedet a madaraknak és az állatoknak adom!

- Te karddal, dárdával és pajzzsal jössz ellenem, én viszont a Seregek Ura, Izrael seregeinek I-tene nevében, akit te gyaláztál. Ma az Ö-ökkévaló a kezembe ad téged, és megöllek és levágom a fejedet, a filiszteus sereg tetemeit pedig a madaraknak és az állatoknak adom, és az egész föld megtudja, hogy nem kard és dárda által szabadított meg az Ö-ökkévaló, mert az Ö-ökkévaló a harc, és a kezünkbe ad titeket.

Ekkor a filiszteus megindult Dávid felé. Dávid nekiiramodott és futva indult, hogy összecsapjon a filiszteussal. Közben a két sereg dermedten figyelte, hogy mi lesz a párbaj kimenetele. A filiszteusok a biztos győzelem reményében hatalmas csatazajt csapva biztatták Góljátot, és készültek a győzelmi ujjongásra. A zsidók ellenben csak fohászolni tudtak a szívükben a szinte lehetetlennel egyenlő győzelemért.

Közben a két ellenfél egyre közeledett egymáshoz. Futás közben Dávid a tarisznyájába nyúlt és a parittyájába rakott egy követ, a parittyát megpörgette és a követ a filiszteus homlokának célozta. Egy suhintás, és a kő hatalmas lendülettel repült Gólját feje felé, és gyilkos erővel csapódott a homlokába. A hatalmas test hangos puffanással csapódott arccal a földre.

Dermedt csend lett. A filiszteusok megbénulva nézték hősüket és nem értették, mi történt, a zsidók pedig nem hittek a szemüknek.

Dávid futott tovább, megragadta a filiszteus kardját és egy nagy csapással levágta a fejét. Ahogy ott állt Dávid a karddal a kezében győztesen, a helyzet gyökeresen megváltozott. A filiszteusoknak – látva, hogy odaveszett a hősük – inukba szállt a bátorság a héber sereg ellenben felbátorodott.

A csendet a zsidók csatakiáltása törte

meg, és azonnal megindultak a filiszteusok ellen. A filiszteusok annyira megzavarodtak, hogy még védekezni sem tudtak, hanem futva menekültek.

Saul király nem emlékezett a hárfás fiúra, ezért meglepettem kérdezte:

- Kinek a fia ez? Tudjátok meg nekem, kicsoda ez a fiú!

Amikor Dávid előkerült és a király elé állították, még Gólját feje a kezében volt.

- Dávid ben Jisáj vagyok Bét-Lechemből. – tudatta a királlyal, hogy kicsoda is ő.

Mindezeknek tanúja volt Jehonátán, Saul király fia is. Amikor megismerte Dávidot a lelkéből megszerette őt és ezek után nagyon jó barátokká váltak, de a sorsuk nem tette lehetővé, hogy barátságuk kiteljesedjen.

Saul király ezúttal már nem engedte Dávidot haza, hanem a királyi udvarban tartotta, és katonai küldetésekkel bízta meg. Dávid nagyon tehetségesnek bizonyult és nagyon népszerű lett mind a királyi udvarban mind az egész nép körében.

Tóth Péter

**2001-ben a Hitközség
irodája december 20-án
lesz utoljára nyitva.
2002-ben az iroda először
január 2-án nyit.**

Sürgős esetben az alábbi telefonszámok hívhatók:

Kertész Gábor: 06-309-1534-15

Szűcs Miklós: 480-984

Sugár Károly: 06-303-2995-53

Tóth Péter: 06-303-8955-30